

ZLOČIN U ŠUMI BREZOVICA

Izvještaji s praćenja suđenja

18. svibnja 2009. godine – utvrđivanje istovjetnosti optuženika, čitanje optužnice, izjašnjavanje o krivnji, dokazni postupak

Suđenje prate: Tanja Vukov, Documenta, Zagreb, Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb, Nebojša Paunović, Agnese Andreucci i Biljana Alavanja, OESS, Zagreb, Ivica Panđa, Dubravko Hrvoić, Dragan Umičević, Miroslav Mikulić, Vilko Naglič, Slavko Petić, Stjepan Pavelić, Roko Luketić, Marijan Živčić, Milan Gregec, Željko Kardaš, Ivica Anušić, Melvida Pušek, Damir Panić, Stjepan Pušek, Jelka Pranjković, M. Piškor-Jutarnji list, Ž. Grgurinović- Večernji list, Hrvatski radio, Josip Frković

Izvještava: Tanja Vukov, Documenta

Prilikom ulaska u prostorije Županijskog suda u Sisku, kao i prilikom ulaska u sudnicu, ne provode se ikakve sigurnosne provjere.

Vijeće za ratne zločina formirano je sukladno odredbi članka 13. Zakona o primjeni statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava.

Predsjednik Vijeća zapisnički je konstatirao nazočnost monitora za praćenje suđenja za ratne zločine, predstavnike OESS-a, predstavnike medija i ostale publike.

Predsjednik Vijeća otvorio je zasjedanje, objavio predmet glavne rasprave i sastav Vijeća. Stranke u postupku nisu imale primjedbi na sastav Vijeća.

Utvrдио je da su glavnoj raspravi pristupili optuženi Ivica Mirić s braniteljem Domagojem Rupčićem, odvjetnikom iz Siska, zastupnik optužbe Marijan Zgurić, zamjenik Županijskog državnog odvjetnika u Sisku (u daljnjem tekstu: zamjenik ŽDO-a u Sisku) kao i pozvani svjedoci: Danijel Peček, Ivan Vojnić Hajduk, Ivanka Periček, Predrag Pavlović. Nakon što su propisno opomenuti, nazočni svjedoci udaljeni su iz raspravne dvorane da sačekaju red saslušanja.

Čitanje optužnice

Zamjenik ŽDO-a u Sisku pročitao je optužnicu ŽDO-a u Sisku, broj K-DO-4/09 od 1. travnja 2009. godine, precizirajući činjenični opis sa dvije, kako je zamjenik ŽDO-a rekao, „kozmetičke“ izmjene.

Opt. Ivica Mirić rekao je da optužnicu razumije u cijelosti.

Prethodno propisno upozoren izjavio je da se **ne osjeća krivim**.

Dokazni postupak

Saslušani su svjedoci: Danijel Peček, Ivan Vojnić Hajduk, Ivanka Periček i Predrag Pavlović.

Svi svjedoci prethodno su propisno upozoreni.

Od svjedoka Predraga Pavlovića je zatraženo obećanje da će iskazati istinu.¹

U zapisnik je konstatirano da su svi svjedoci ostali kod iskaza ranije danih pred istražnim sucem.

Svjedočenje Ivanke Periček

Svjedokinja je izjavila da je oštećeni Miloš Čalić njezin ujak, da je isti u rujnu 1991. g., nakon što mu je minirana kuća u Novom Selu, zbog doživljenih psihičkih trauma otišao u Zagreb, u bolnicu „Rebro“ na liječenje. Naime, on je tamo imao rođake, Mirjanu i Vilima Toplak, koji su ga odveli u bolnicu, gdje je neko vrijeme bio stacionarno liječen, a nakon toga je počeo dolaziti na dnevne terapije.

Prije njega u toj bolnici liječen je i njegov sin Nikola Čalić, koji je bio pripadnik Hrvatske policije. Naime, Nikola Čalić je odmah na početku rata prošao tečaj za policajce u Puli i nakon toga se aktivirao u obrani Hrvatske, međutim jednom zgodom su ih u Sunji zaustavile srpske snage, izvukle iz autobusa, oduzeli im oružje i nakon toga pustili, pa je Nikola Čalić otišao u Zagreb, gdje je jedno vrijeme boravio u bolnici na „Rebru“, a zatim ostao u Zagrebu kod rođaka.

U trenutku kada je oštećeniku minirana kuća, isti je bio na poslu u „Željezari“, a u njegovu kuću, u kojoj se nalazila supruga Radojka, došli su pripadnici ZNG-a, pucali joj pod noge, tražili su oružje. To je bio dovoljno alarmantan znak da Miloš Čalić ne smije više svojoj kući, već je istog dana sa posla otišao u Zagreb.

Poznato joj je da je **oštećeni** za vrijeme boravka u Zagrebu **zvao mjesnu zajednicu** kako bi im objasnio da on nije ništa kriv, pa je, nakon što je razgovarao sa predstavnikom mjesne zajednice, **razgovarao i sa optuženim Ivicom Mirićem**, koji mu je rekao „jebem ti majku gdje si da te za pola sata dođem ubiti“, pa kada mu je oštećeni rekao da postoji zakon, Mirić mu je odgovorio da je on za njega zakon.

O telefonskoj prijatnji od strane Mirića saznala je od samog oštećenika, jer je u to vrijeme i sama boravila u Zagrebu i svakodnevno ga posjećivala u bolnici „Rebro“, u kojoj je primljen 16. rujna 1991. godine.

Nakon toga je čula od dr. Bamburaća, sada već pokojnog, koji je liječio oštećenog, da mu je **Predrag Pavlović rekao da su oštećenog odveli Ivica Mirić i njegovi ljudi**.

Ta joj je informacija djelovala vjerodostojnom jer dr. Bamburać nije mogao znati za prezime Mirić. Dr. Bamburać joj je ujedno rekao i da je Predrag Pavlović javio okr. Miriću da se sa njime u bolnici nalazi i Miloš Čalić.

Nadalje je iskazala da su ona i obitelj u prvo vrijeme mislili da je Miloš Čalić odveden u zatvor pa su zbog toga zvali Zdravka Bobetka, koji ih je uputio na inspektora Tounca.

Ne sjeća se više što joj je Tounac rekao vezano za oštećenika, samo zna da je dana 10. listopada 1991. g. oštećenik pronađen u kanalu sa dvije prostrijelne rane.

¹ Čl. 242. ZKP-a:

Od svjedoka se može zatražiti obećanje da će iskazati istinu. Obećanje glasi: Svjestan značenja mojeg iskaza i pravne odgovornosti, obećajem svečano da ću iskazati potpunu istinu i samo istinu te da ništa neću prešutjeti od onoga što mi je poznato.

Na posebno pitanje člana vijeća da li su optuženik i oštećenik možda bili u lošim odnosima, svjedokinja je navela da po pričanju oštećenika nisu, čak mu je oštećeni znao nekada platiti pivo.

Svjedočenje Danijela Pečeka

Svjedok je rekao da je u razdoblju od kolovoza do 7. listopada 1991. g. kao dragovoljac, zajedno sa još jednom grupom, došao iz Rijeke u Novo Selo u okolici Siska. Tu su dobili status pričuvnih policajaca i držali su položaje.

Okrivljenik Ivica Mirić bio im je zapovjednik. To je sve što zna o njemu.

Za oštećenika Miloša Čalića u to vrijeme nije čuo. Za njega je čuo nedavno u PU u Rijeci.

Nadalje je izjavio da su se dana 7. listopada 1991. vratili u Rijeku i nakon toga otišli na druge položaje, a kao dokaz toj tvrdnji priložio je dozvolu od 7. listopada 1991., iz koje je razvidno da je toga dana zajedno sa još 16 osoba otišao u Rijeku.

Naveo je da on, zajedno sa cijelom grupom pridošlom iz Rijeke, nije bio zadovoljan načinom na koji ih je okrivljeni raspoređivao na položaje, jer je u Kriznom štabu bilo dogovarano posve nešto drugo, a okrivljenik nije poštivao odluke Kriznog štaba, već ih je rasporedio po cijeloj ratnoj zoni pa su oni iz Rijeke zbog toga i tražili da se vrate, tim više što je u to vrijeme već bilo otvoreno ratište u Lici.

Dobro poznaje Ivana Vojnića Hajduka budući je isti zajedno s njim došao u Novo Selo, a zatim 7. listopada 1991. otišao. No, poznato mu je da se isti nakon otprilike 7 dana vratio na to područje.

Poznato mu je da je optuženik bio ranjen, jer ga je vidio sa zamotanom nogom kako šepa, ali ne zna koliko je vremena boravio u bolnici.

Svjedočenje Ivana Vojnića Hajduka

Svjedok je rekao da je u listopadu 1991. zajedno sa dragovoljcima iz Rijeke, kojima je zapovijedao Danijel Peček, došao u Novo Selo kod Siska, gdje su se priključili pričuvnom sastavu policije, kojima je zapovijedao optuženik, dok je njegov vodnik bio Mirsad Begić.

Nakon izvjesnog vremena vratili su se u Rijeku.

U tom prvom navratu, na području Novog Sela boravio je vrlo kratko, 7 do 8 dana, međutim, kad se vratio u Rijeku nije dobivao plaću pa se ponovno vratio na područje Siska i to u postrojbu Mirsada Begića.

Poznato mu je da je za vrijeme njegovog prvog boravka u Novom Selu došlo do nesporazuma u zapovijedanju između Pečeka i opt. Mirića, zbog čega je Peček i sugerirao da se svi zajedno vrate u Rijeku, kako ne bi došlo do nepotrebnih stradanja ljudi iz Rijeke.

O stradanju Miloša Čalića saznao je od Damjana Ivaniša, s kojim je bio zajedno na položaju i koji mu je pričao da je ošt. Miloš Čalić ubijen i da ga je najvjerojatnije ubio okr. Ivica Mirić. Iz načina pričanja Ivaniša, stekao je dojam da je isti bio prijatelj s oštećenim Čalićem. Ivaniš mu je ujedno rekao da je oštećeni Čalić boravio na psihijatriji na "Rebru", a da je opt. Mirić došao po njega na "Rebro" i odveo ga pod izlikom da ga vodi kući na vikend, međutim Čalić se više nikada nije vratio.

Nakon što mu je predočen dio iskaza koji je dao prilikom ispitivanja zamolbenim putem pred istražnim sucem u Rijeci, naveo je da je njegovo saznanje o stradavanju Čalića stečeno na način kako je to naveo pred istražnim sucem i da ostaje pri prijašnjem iskazu.²

Svjedočenje Predraga Pavlovića

Svjedok je rekao da je u kritično vrijeme bio zajedno sa ošt. Milošem Čalićem u bolnici "Rebro", jer se i sam liječio od psihičkih trauma.³

Predsjednica vijeća je utvrdila da svjedok vrlo teško govori, a na upit boji li se nakoga u sudnici, izjavio je da se ne boji, no da mu je teško pričati o tim događajima.

---

² Pred istražnim sucem, na zapisnik od dana 9. veljače 2009., svjedok Ivan Vojnić Hajduk je iskazao da mu je Damjano Ivaniš ispričao da je opt. Mirić otišao u Zagreb, u bolnicu „Rebro“, i da je odveo Čalića za vikend u Novo Selo i da je Čalić ubijen te da mu Ivaniš **nije ništa pričao o tome tko je ubio Čalića i na koji način.**

³ Svjedok Predrag Pavlović je u iskazu danom u istrazi izjavio da je tijekom ratnih zbivanja 1991. bio pričuvni policajac te da je bio raspoređen na položajima u Novom Selu i Komarevu. U Novom Selu je i njegova kuća u kojoj je živio. Prilikom jednog avionskog bombardiranja doživio je veliki stres te je završio u bolnici „Rebro“, na Odjelu psihijatrije. Ondje je bio nešto više od mjesec dana. Zapovjednik mu je bio opt. Mirić, a bili su smješteni u vatrogasnom domu u Novom Selu, u kojem su bili smješteni i neki dragovoljci iz Rijeke. Ošt. M. Čalić je živio u istom mjestu i bio je izuzetno dobar s njegovim ocem, jer su zajedno radili u „Željezari“ u Sisku.

Za vrijeme boravka u bolnici slučajno je sreo oštećenog. Ošt. Čalić mu je rekao da je i on na terapiji u bolnici i da svaki dan ide kod rodbine u Zagrebu.

Nadalje je naveo da je iz bolnice u Zagrebu zvao **telefonom** zapovjedništvo svoje postrojbe, smještene u vatrogasnom domu u Novom selu, i **razgovarao sa Damirom Božićevićem**, preko kojeg je dobivao informacije što se dešava na terenu. U jednom takvom razgovoru je **istom rekao da se Miloš Čalić nalazi u bolnici** te da se sastaje i druži sa njim.

Tjedan dana potom, dok je u krugu bolnice sjedio i pušio, primijetio je da prema njemu prilaze okr. I. Mirić, Ilija Čakarić, koji je također njegov sumještani, i još dvojica muškaraca koje nije poznao. Bili su obučeni u plave uniforme, kakve je tada nosila pričuvna policija. Sva četvorica došla su do njega, razgovarali s njim desetak minuta, a pri tome se uopće nisu raspitivali za ošt. M. Čalića. Sva četvorica su imali kratko naoružanje, dok je okr. I. Mirić imao neki veći pištolj, poput „Magnuma“. U tom trenutku je naišao ošt. M. Čalić, nakon čega je okr. I. Mirić rekao „evo ga“. Zatim su sva četvorica prišla ošt. Čaliću, s tim da su ga Ilija Čakarić i jedan od nepoznatih muškaraca uhvatili ispod ruke i povelili prema sporednom izlazu iz bolnice, od kuda su ova četvorica i došli. Odveli su ošt. Čalića do parkiranoog plavog kombi vozila, kojim se, po mišljenju svjedoka, koristila grupa dragovoljaca iz Rijeke.

Nije vidio sam trenutak ulaska u vozilo, ali je zaključio da je ošt. Čalić odvezen tim kombijem. Prilikom odvođenja oštećenika nitko od nazočnog medicinskog osoblja nije reagirao. Ne sjeća se da li je među medicinskim osobljem bila nazočna i njegova **doktorica**, čijeg se imena više ne sjeća, a **kojoj je odmah nakon odvođenja ošt. Čalića dao izjavu** o tome što je vidio, a izvijestio je i svog oca, koji mu je nakon nekoliko dana javio da je ošt. Čalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica.

Nakon izlaska iz bolnice i povratka u Novo Selo, susreo se sa **okr. Mirićem, koji mu je prijetio rekavši mu da ono što je vidio nikome ne smije reći.** Doslovno mu je rekao „budeš kome rekao, još uvijek radi ovaj prst“, mičući pritom kažiprstom kao da njime pomiče obarač.

Nadalje je naveo da se boji okr. Mirića te da se boji i za svoju porodicu, budući da okr. Mirić živi svega dvije kuće od njegove.

Dodao je da mu je sada strašno žao što je u telefonskom razgovoru sa zapovjedništvom rekao da se ošt. Čalić nalazi u bolnici, jer je on bio dobar čovjek, po nacionalnosti Srbin, ali mu je sin bio u Hrvatskoj policiji i u tom svojstvu zarobljen od strane pripadnika srpskih paravojskih formacija.

Na upit predsjednice vijeća želi li prekid radi odmora, svjedok je iskazao da želi pa je objavila prekid glavne rasprave u trajanju od 10 min.

Nakon kratkog odmora, svjedok je izjavio da ipak osijeća strah za svoju osobnu sigurnost i sigurnost svoje obitelji pa je vijeće donijelo rješenje kojim je temeljem članka 293. toč. 4. ZKP-a isključilo javnost s daljnjeg tijeka glavne rasprave.

Istim rješenjem, a temeljem čl. 294. st. 2., dopušteno je praćenje dijela rasprave sa koje je isključena javnost predstavniku Građanskog odbora za ljudska prava, predstavniku Documente i predstavnicima OESS-a.⁴

Nakon što su sudnicu napustile osobe koje zatvorenom dijelu rasprave nisu mogle prisustvovati, predsjednica vijeća je upozorila prisutne da su dužne kao tajnu čuvati sve ono što su na raspravi saznale i da je odavanje tajne kazneno djelo. Zbog naprijed navedenog, iskaz svjedoka Pavlovića sa glavne rasprave ne navodimo.

Zapažanja monitora:

- 1. Sigurnosne mjere u smislu provjere osoba pri ulasku u zgradu suda i sudnicu bile su vrlo slabe.*
- 2. Iako je prije početka glavne rasprave predsjednica vijeća izričito upozorila osobe koje su se nalazile u publici da ne ometaju rad suda, osobe iz publike su u više navrata ulazile i izlazile iz sudnice tijekom glavne rasprave.*
- 3. Nakon što je svjedok Ivan Vojnić Hajduk u dijelu iskaza na glavnoj raspravi odstupio od dijela iskaza kojeg je dao pred istražnim sucem u Rijeci, predsjednica vijeća mu je predočila prijašnji iskaz, no nije ga upitala zašto sada iskazuje drugačije, već je samo nakon predočenja konstatirano da svjedok ostaje kod svog prijašnjeg iskaza.⁵*

19. svibnja 2009. godine – nastavak dokaznog postupka

Suđenje su pratili Tanja Vukov, Documenta, Zagreb, Marko Sjekavica - Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb, Nebojša Paunović, Agnese Andreucci, Biljana Alavanja, OESS, Zagreb, Željko Kardaš, Ivica Pandža Orkan i Roko Luketić – Udruga dragovoljaca veterana Domovinskog rata RH, M. Piškorić – Jutarnji list, Ž. Grgurinović – Večernji list, Hrvatski radio, Josip Frković, Zorko Kostanjšek, Dubravko Hrvoić, Miroslav Mikulić, Vilko Naglič, Slavko Petić, Stjepan Pavelić, Marijan Živčić, Milan Gregec, Melvida Pušek, Stjepan Pušek, Jelka Pranjković, Nada Beronja, Ivanka Periček – svjedokinja-oštećenica

⁴

U čl. 294. st.2. ZKP-a navedeno je da vijeće može dopustiti da na glavnoj raspravi iz koje je javnost isključena budu nazočne pojedine službene osobe, znanstveni i javni radnici.

⁵

Članak 426. ZKP-a: „Ako je svjedok ili vještak na prijašnjem ispitivanju tijekom dokazne radnje ili ranije rasprave naveo činjenice kojih se više ne sjeća ili **ako odstupi od svog iskaza**, predočit će mu se prijašnji iskaz, odnosno upozorit će se na odstupanje i **upitat će se zašto sada iskazuje drukčije**, a prema potrebi, pročitat će se njegov prijašnji iskaz ili dio tog iskaza.“

Svjedočenje Ilije Čakarića

Uz upozorenje u smislu čl. 324. st. 1. ZKP-a i čl. 238. st. 3. u vezi čl. 236. ZKP-a, predsjednica vijeća je od svjedoka zatražila i obećanje da će govoriti istinu, u smislu odredbe čl. 242. ZKP-a.

Svjedok je iskazivao u cijelosti suglasno kao na zapisnik pred istražnim sucem od 25. veljače 2009. godine.⁶

Dodao je da je osim ošt. M. Čalića i okr. Mirića znao i ime jednog od dvojice muškaraca s kojim se vozio u kombiju, odnosno da su ga zvali Božo.

Čuo je da je okr. Mirić prije inkriminiranog događaja bio ranjen kod škole Komarevo.

---

⁶ Svjedok Ilija Čakarić je pri ispitivanju pred istražnim sucem rekao da je početkom ratnih sukoba najprije bio u sastavu seoskih straža koje su djelovale na području Novog Sela i Komareva, a nakon toga je dragovoljno pristupio formacijama Hrvatske vojske i policije. Bio je raspoređen u Novom Selu, gdje je vršio dužnost zapovjednika jedne izviđačke grupe rezervnog sastava policije. Na terenu mu je zapovjednik bio okr. I. Mirić iz Novog Sela, koji je zapovijedao grupom dragovoljaca smještenih u Novom Selu i dijelom u Gornjem Komarevu.

O stradavanju ošt. M. Čalića. U mjesecu rujnu ili listopadu 1991. godine, dok se nalazio u jednoj kući u Novom Selu, ispred kuće se zaustavio kombi u kojem se nalazio okr. I. Mirić sa još tri osobe, od kojih su dvije bili njemu nepoznati muškarci i jedna ženska, također njemu nepoznata osoba, od kojih 20 godina starosti. Kad se kombi zaustavio, prišao je istom i pitao trebaju li što, nakon čega mu je okr. I. Mirić rekao neka upada u kombi te da idu na jedno mjesto. Pitao je okr. I. Mirića treba li uzeti naoružanje, a on mu je odgovorio da ne treba. Sjeo je u kombi na jedno od zadnjih mjesta, a okr. I. Mirić je sjedio na mjestu suvozača. Kombi je išao u pravcu Zagreba, a okr. Mirić je počeo pričati kako njegov kum Predrag Pavlović ima saznanja da se ošt. M. Čalić nalazi u bolnici u Zagrebu preko dana, a da noću odlazi u vojarnu u Petrinji.

Kombi vozilo u kojem su putovali bilo je crvene boje, a istim se koristio vod na relaciji Budašev-Topolovac. Automobil je ušao u krug bolnice i njih petero su izašli iz kombija i krenuli prema jednoj klupi, gdje su čekali P. Pavlovića zvanog „Čombe“, s kojim se nevezano pričalo do trenutka dolaska ošt. M. Čalića, koji je izlazio iz bolnice, te koji je u jednom trenutku zastao, a potom im prišao. Okr. Mirić ga je tada potapšao po ramenu i rekao mu da ide s njima. Kada ga je ošt. M. Čalić pitao kuda, isti mu je odgovorio da se ne treba brinuti. Nakon toga svi su krenuli prema kombi vozilu udaljenom oko 30 metara, s tim da je ošt. M. Čalić išao naprijed sa okr. Mirićem i dvije muške osobe, dok su svjedok i djevojka išli iza njih. U hodaњу nije primjetio da bi netko od prisutnih držao ošt. M. Čalića. Svi su ušli u kombi, s tim da je M. Čalić sjeo na zadnje sjedište zajedno sa okr. Mirićem. U kombiju je okr. Mirić počeo govoriti ošt. M. Čaliću da je četnik, da se ovdje u bolnici liječi, a da tamo preko ubija i tome slično. Što su se više približavali Sisku, situacija je bila sve mučnija te je imao osjećaj da je M. Čalić shvaćao što će mu se dogoditi.

Nadalje je iskazao da je u jednom trenutku tijekom vožnje, a čini mu se da je to bilo prije Siska, okr. Mirić rekao vozaču da skrene na šumski put te su nastavili vožnju kroz šumu sve dok okr. Mirić u jednom trenutku nije rekao vozaču da zaustavi vozilo. Svi su izašli van, a okr. Mirić je izašao sa puškom „Kalašnjikov“, uperio cijev u ošt. M. Čalića i rekao mu da ide ispred državši cijelo vrijeme uperenu pušku prema njemu, dok su svi ostali išli iza okrivljenika Mirića te su se tako kretali oko 20 do 30 metara. Tada se svjedok zajedno s djevojkom zaustavio sa strane, budući je čitavim događajem bio jako iznenađen, ali se nije usudio ništa poduzeti, a ostali su nastavili hodati prema drvenom mostu, udaljenim još oko 50 metara. Dok su tako hodali M. Čalić je govorio okr. Miriću da se poznaju i da ga ne ubije. U jednom trenutku začuo je rafal, a odmah potom jedan ili dva pojedinačna hica te je po intenzitetu pucnjave zaključio kako je osim iz „Kalašnjikova“ pucano iz najmanje još jednog pištolja. Iako nije gledao prema mostu, zaključio je da je pucano u M. Čalića, budući da su se vratili bez istog te su se zatim vratili u Novo Selo. Ne sjeća se da su ostala dvojica muškaraca, koji su zajedno s okr. Mirićem išli prema mostu vadili pištolje. Nakon toga se pričalo da je ošt. M. Čalić ubijen i pronađen u šumi Brezovica.

Branitelj optuženika je stavio **primjedu** na iskaz ovoga svjedoka jer smatra da isti nastoji od sebe otkloniti kaznenu odgovornost za inkriminirani događaj i prebaciti ga na okrivljenika.

Svjedočenje Damira Božičevića

Svjedok je iskazivao suglasno kao na zapisnik u istrazi od dana 23. ožujka 2009. godine.⁷

Svjedok je u svom iskazu izjavio da ne zna s kim je sve u to vrijeme razgovarao telefonom, za razliku od iskaza u istrazi gdje je rekao da s Predragom Pavlovićem uopće nije u to vrijeme razgovarao putem telefona. Razlika u iskazima nije posebno zapisnički konstatirana.

Svjedok Damjano Ivaniš

Svjedok je iskazivao suglasno kao na zapisnik u istrazi od dana 23. ožujka 2009. godine.⁸

Na posebno pitanje zamjenika ŽDO-a poznaje li Ivana Vojnića Hajduka te da li je s njim ikada razgovarao o ubojstvu ošt. M. Čalića, naveo je da mu je isti poznat, da je bio iz Rijeke, te da je bio u njihovoj postrojbi, najprije u sastavu policije, a zatim i u HV, međutim da nikada s njim nije razgovarao o ubojstvu M. Čalića. Rekao je i da nije znao da je M. Čalić bio na liječenju u bolnici u Zagrebu.

Dokazni prijedlozi i rješenja Vijeća

Vijeće je riješilo da se u nastavku dokaznog postupka:

- od PP Sisak zatraži podatak postoji li skica mjesta i fotoelaborat sačinjen povodom očevida od 15. listopada 1991. g.,
- pribavi zapisnik o identifikaciji pok. M. Čalića, koja je vjerojatno izvršena u bolnici «Dr. I. Pedišić» 11. listopada 1991. g.,
- od PP Sisak pribavi podatak da li je od okrivljenika oduzeta medicinska dokumentacija koja se odnosi na njegovo ranjavanje u rujnu 1991. g. te da, ukoliko je je isto učinjeno, istu dostave sudu radi provođenja medicinskog vještačenja,

---

⁷ Svjedok Damir Božičević je u istrazi rekao da je polovinom srpnja 1991. godine pristupio u sastav policije, na čijem je čelu bio okr. I. Mirić. Bili su smješteni u Novom Selu u vatrogasnom domu, s tim da je on svaki dan radio na poslovima vezista. Naveo je da nije dobio dojavu od Predraga Pavlovića da se u bolnici na "Rebru" nalazi ošt. Miloš Čalić niti je osobno znao da se oštećeni nalazi u toj bolnici. **S Predragom Pavlovićem uopće nije u to vrijeme razgovarao putem telefona**, a na poslovima veze su osim njega radili i Ivica Pavelić i Stjepan Pavlenić.

⁸ Svjedok Damjano Ivaniš je u istrazi rekao da je bio pripadnik postrojbe pričuvne policije smještene u Novom Selu, pod zapovjedništvom okr. I. Mirića. Radilo se o postrojbi rezervnog sastava, koja je 1. prosinca 1991. g. ušla u sastav Hrvatske vojske. Poznao je ošt. Miloša Čalića, jer se zajedno s njegovim sinom Nikolom još 1990. g. prijavio kao dragovoljac u PU Sisak. Nikola je bio zarobljen od strane srpske paravojske.

Nadalje je rekao da je u društvenom domu u Novom Selu bilo smješteno zapovjedništvo postrojbe na čijem čelu se nalazio okr. Mirić. U Novo Selo je došla i neka grupa dragovoljaca iz Rijeke, a kasnije još jedna grupa, za koju su pričali da se radi o pripadnicima Handžar divizije. O nestanku ošt. Čavića nema nikakvih osobnih saznanja. Rekao je da su u to vrijeme osobe srpske nacionalnosti jednostavno odlazile na drugu stranu pa je mislio da je tako učinio i ošt. M. Čalić. Da je M. Čalić ubijen, saznao je iz novinskog članka 1999. godine.

- pozovu kao svjedoci Rade Mihajlović (na okolnost je li okrivljenik u inkriminirano vrijeme pomagao Srbima te je li osjećao ikakav poseban animozitet prema njima), Željko Goršić (na okolnost ranjavanja okrivljenika i njegovog zdravstvenog stanja u kritično vrijeme te na okolnost da li su sve postrojbe tada bile na ratištu) i Vesna Turk (medicinska sestra iz bolnice «Dr. Ivo Pedišić», na okolnost koliko je dugo okrivljenik odlazio na previjanje u bolnicu nakon ranjavanja),
- pozove liječnik vještak dr. Stevo Kovačević radi pojašnjenja pisanog nalaza i mišljenja danog povodom vanjskog pregleda mrtvog tijela.

Zapažanja monitora:

1. *Prije nastavka glavne rasprave predsjednica vijeća je obavijestila prisutne u sudnici da je dobila primjedbu iz visokopozicioniranih mjesta kako to da "prazni sudnicu" (naime, prethodnog dana na glavnoj raspravi pri ispitivanju svjedoka Predraga Pavlovića javnost je bila isključena) te je prisutnima objasnila iz kojeg razloga su određene osobe morale napustiti sudnicu, a zbog čega su neke osobe mogle ostati, ponovno se pozvavši na čl. 293. toč. 4. i 294. st. 2. ZKP-a i pojasnivši ulogu predstavnika Documente, Građanskog odbora za ljudska prava i OESS-a u sudnici.*
2. *Pri ispitivanju svjedoka Ilije Čakarića, predsjednica vijeća je tek nakon opetovanih komentara iz publike na iskaz svedoka, zatražila red u sudnici.*
3. *Iako se iskazi svjedoka Damira Božičevića i Predraga Pavlovića te iskazi Damjana Ivaniša i Ivana Vojnić Hajduka ne slažu u nekim važnim činjenicama, sud se nije poslužio mogućnošću suočenja svjedoka predviđenim čl. 289. st. 4. ZKP-a.⁹*
4. *Nakon što je glavna rasprava završila, pojedine osobe iz publike su se poredale s obje strane ispred ulaza u sudnicu te su u trenutku izlaska okrivljenika I.M. počele pljeskati.*

30. lipnja 2009. godine – nastavak dokaznog postupka

Suđenje su pratili: Tanja Vukov, Documenta, Zagreb, Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb, Nebojša Paunović, Agnese Andreucci, Biljana Alavanja, OESS, Zagreb, Ivica Pandža Orkan i Roko Luketić, Udruga dragovoljaca veterana Domovinskog rata RH, M. Piškor, Jutarnji list, Ž. Grgurinović, Večernji list, Hrvatski radio, Josip Frković, Miroslav Mikulić, Vilko Naglič, Slavko Petić, Stjepan Pavelić, Marijan Živčić, Stjepan Pušek, Jurica Devčić, Đurđica Jurić, Dževad Budimlić, Božidar Prpić, Antun Laktašić

Raspravi su pristupili svi pozvani.

Sud je utvrdio da je:

- Odjel za hrv. branitelje iz domovinskog rata putem faxesa poslao medicinsku dokumentaciju za opt. Ivicu Mirića,

⁹ U čl. 289. st. 4. ZKP-a je propisano da se svjedok može suočiti s drugim svjedokom ili okrivljenikom ako se njihovi iskazi ne slažu o važnim činjenicama.

Suočeni će se posebno ispitati o svakoj okolnosti o kojoj se njihovi iskazi međusobno ne slažu, a njihov odgovor unijeti u zapisnik. Suočiti se odjednom mogu najviše dvije osobe.

- od Opće bolnice „Dr. Ivo Pedišić“ dopisom od 2. lipnja 2009. dobiven popdatak da je na odjelu patologije dr. Dražen Janković obavijestio sud da su identitet pok. Miloša Čalića utvrdili djelatnici policije pa je za pretpostaviti da je isti dovezen na odjel patologije kao poznata osoba,
- od Centra za forenzična ispitivanja „Ivan Vučetić“ iz Zagreba dopisom od 4. lipnja 2009. dobiven podatak da uvidom u postojeće evidencije zbog nepotpunih podataka (nedostatak broja i datuma zahtjeva te eventualno imena drugih osumnjičenika) nisu mogli utvrditi je li u Centar dostavljen pištolj, oduzet od mogućeg počinitelja.

Svjedočenje Željka Gršića

Svjedok je izjavio da je u listopadu 1991. bio pripadnik pričuvnog sastava policije za posebne namjene „Vod Novo Selo“, a zapovjednik mu je bio okr. Ivica Mirić.

O stradavanju oštećenika Miloša Čalića nema nikakva saznanja. Tek je kasnije čuo za kritični događaj. Osobno istog nije poznavao, već ga je vidio svega dva puta u Novom Selu iz kojeg i sam potječe.

Što se tiče ranjavanja okrivljenog Mirića, sjeća se da je isti negdje polovicom rujna stradao ispred škole u Komarevu i to od gelera iz eksplozivne naprave. Misli da je bio ranjen u nogu. Poznato mu je da je nakon toga dugo hodao sa štakama, koje je vozio u BMW-u dobivenom na korištenje.

Dalje je iskazao da je čuo javnim pogovorom da je obitelj ošt. Čalića rekla kako je neophodno da država optuži nekoga za ubojstvo njihova oca i da tek onda mogu ostvariti štetu. Čuo je da je to govorio Stjepan Komarec kada je obilazio obitelj Čalić, a koji je inače obilazio i druge obitelji u kojima je bilo smrtnih slučajeva.

Svjedočenje Rade Mihajlovića

Iskazao je da je tijekom domovinskog rata boravio u Sisku i da mu ništa nije poznato u vezi stradavanja ošt. Čalića.

Okrivljenika poznaje jer je isti radio kao konobar u lokalnu u koji je svjedok, kao vozač autobusa, često navraćao.

Početkom 1992. Hrvatska policija ga je odvela iz kuće, dok je popravljao svoj kamion, i to u Mošćenicu u jednu kuću. Tamo su ga držali četiri dana da bi zatim došao okr. Mirić i odveo ga kući.

Svjedočenje Vesne Turk

Svjedokinja je iskazala da optuženika Mirića poznaje, budući je kao medicinska sestra radila u bolnici „Dr. Ivo Pedišić“ u Sisku, u koju je isti ranjen doveden rujnu 1991. godine. Dalje je iskazala da smatra da se radilo o prostrijelnoj rani noge pa je pretpostavila da je ležao na odjelu najmanje 10-ak dana.

Iskaz vještaka dr. Steve Kovačevića

Vještak je iskazao da u cijelosti ostaje pri svom prijašnjem nalazu, kojeg je dao prilikom vanjskog pregleda pok. Čalića, dana 11. listopada 1991. godine. Tom prilikom je našao dvije prostijelne rane trupa, jedna je tekla od lijeve na desnu, a druga od desne na lijevu stranu. Prostrijel lijeve nadlaktice je tekao točno u projekciji strijelne rane trupa. Sjeća se da je uz mrtvo tijelo došla i uputnica za vanjski pregled u kojoj su se nalazili svi podaci, ime i prezime, godina rođenja, mjesto i vrijeme pronalaska mrtvog tijela te posljednje prebivalište pokojnika.

Zapažanja monitora:

- 1. Detaljno su pregledavane osobe prilikom ulaska u sudnicu.*
- 2. Svjedok Željko Gršić je iskazao da mu je poznato da je okrivljenik nakon ranjavanja jedno mjesec dana nosio štake, dok je predsjednica vijeća unijela u zapisnik da je nakon ranjavanja dugo nosio štake.*
- 3. Odluka zamjenika Županijskog državnog odvjetnika da odustane od ispitivanja svjedokinje Ane Košute, predložene u optužnici, odaje dojam njegove nezainteresiranosti za predmet, pogotovo ako uzmemo u obzir da nije predložio više niti jedan dokazni prijedlog. Ujedno smo primijetili da prilikom ispitivanja svjedoka i vještaka nije postavio dovoljno pitanja u cilju razjašnjavanja nejasnoća i razlika u njihovim iskazima i preciziranja istih.*
- 4. Od sestre oštećenog Miloša Čalića saznali smo da je jedna od osoba iz braniteljskih udruga koje prate suđenja kao podrška optuženom I. Miriću grubim psovka uvrijedio istu.*
- 5. Iako je svjedok Rade Mihajlović iskazao da su dva gospodina, kojima je naveo i imena, a jednoga je poznavao od prije, telefonskim pozivom utjecali na njegovo oslobađanje, dan prije nego je opt. Mirić došao i oslobodio ga iz kuće u kojoj je bio zatočen i odveo doma, predsjednica vijeća je taj dio iskaza u potpunosti ispustila iz zapisnika, rekavši svjedoku "Dobro, Mirić vas je spasio, tako da ovo drugo ne trebamo unositi", te je u zapisnik unijela samo da je svjedok bio zatočen od strane hrvatske policije i da je nakon četiri dana što je bio zatočen, došao I. Mirić i odveo ga kući.*

01. srpnja 2009. godine – nastavak dokaznog postupka

Suđenje su pratili: Tanja Vukov, Documenta, Zagreb, Marko Sjekavica, Građanski odbor za ljudska, Zagreb, Nebojša Paunović, Agnese Andreucci, Biljana Alavanja, OESS, Zagreb, Ivica Pandža Orkan i Roko Luketić, Udruga dragovoljaca veterana Domovinskog rata RH, M. Piškor, Jutarnji list, Ž. Grgurinović, Večernji list, Hrvatski radio, Josip Frković, Vilko Naglič, Slavko Petić, Marijan Živčić, Stjepan Pušek, Jurica Devčić, Đurđica Jurić, Dževad Budimlić, Božidar Prpić, Ivanka Periček, Jelka Pranjković, Zorko Kostanjšek.

Sud je utvrdio da do dana održavanja glavne rasprave nije zaprimljena originalna medicinska dokumentacija o ranjavanju opt. Ivice Mirića.

Iskaz vještaka dr. Steve Kovačevića

Vještak je proveo medicinsko vještačenje na okolnost težine zadobivenih rana i njihovih posljedica za optuženika Ivicu Mirića.

Vještak je iskazao da iz otpusnog pisma na ime Ivica Mirić, ispisanog na odjelu za kirurške bolesti u Sisku, proizlazi da je pacijent na tom odjelu boravio od 16. rujna 1991. do datuma u kojem nije prepoznatljiv broj dana nego isključivo stoji 10. mjesec 1991. godine. U istom pismu stoji da je pacijent primljen zbog prostrijelnih rana u području leđa te lijevog bedra. Nakon cijepjenja i obrade rana smješten je na odjel zbog promatranja, rane su uredno cijelile, preporučena je kućna njega te redovito previjanje uz eventualnu kiruršku kontrolu.

Dalje je iskazao da se pod terminom „izliječen“, a koji je naveden u otpusnom pismu, smatra da je pacijent bio potpuno van opasnosti i da je spreman na razne fizičke aktivnosti. U otpusnom pismu stoji i da se pacijent otpušta na kućnu njegu sa preporukom za redovito previjanje te kontrolu i kirurgiju po potrebi, što znači da svaka rana ima svoj tok zaraštavanja, pa tako u pravilu kirurzi skidaju šavove oko 8 dana po obradi rane, a rana zaraštava za otprilike oko 2,5 mjeseca, a tek poslije godinu dana je tkivo u cijelosti održano.

Smatra da navod da je povrijeđenik bio izliječen pretpostavlja i mogućnost fizičke aktivnosti bez nekih većih smetnji.

Okrivljenik Ivica Mirić je stavio primjedbu na nalaz vještaka te je naveo da, suprotno navodu vještaka, njegove rane nisu bile šivane, već se radilo o otvorenim ranama, zbog kojih je imao drenove. Rekao je da iz bolnice nije otpušten na inicijativu liječnika, već da je istu samovoljno napustio.

Vještak se očitovao na primjedbu i naveo da je potpuno irelevantno da li je rana bila šivana ili ne, jer nerijetko tzv. eksplozivne rane, kakve je imao okrivljenik, ne dopuštaju šivanje budući se radi o većim defektima kože te se stoga one liječe „konzervativno“, odnosno samo zaštitom od infekcije, redovitim previjanjima i slično.

Dokazni prijedlozi i rješenja Vijeća

Zamjenik ŽDO-a nije imao daljnjih dokaznih prijedloga te je odustao od prijedloga postavljenog u optužnici da se kao svjedok ispita Ana Košuta rođ. Vaništa.

Vijeće je usvojilo sve dokazne prijedloge branitelja:

- pribavit će se originalno otpusno pismo bolnice „Dr. Ivo Pedišić“ iz Siska za optuženika Ivicu Mirića od 16. rujna 1991. godine,
- provest će se balističko vještačenje na okolnosti jesu li rane nastale rafalnom paljbom, odnosno jesu li rane posljedica pucanja iz dva različita vatrena oružja, što bi značilo da su dvije osobe pucale u oštećenika,
- pozvat će se i ispitati svjedok Nada Volf na okolnost da li je imala informacije da se Miloš Čalić nalazio u pritvoru zatvora u Sisku u koji je odveden nakon što je nestao iz bolnice u Zagrebu.

24. kolovoza 2009. godine – nastavak dokaznog postupka, obrana opt. Ivica Mirića, završni govori

Izvjestava: Tanja Vukov, Documenta, Zagreb

Predsjednica Vijeća je utvrdila da je od Službe za imovinsko-pravne poslove Sisačko-moslavačke županije zaprimljen podatak da isti ne raspolažu originalnom medicinskom dokumentacijom za okr. Ivicu Mirića, već ovjerenim preslikama.

Svjedočenje Nade Volf

Svjedokinja je snaha sestre pok. Miloša Čalića. Izjavila je da su se, prije nego je navedeni nestao, svi zajedno nalazili u Čateškim toplicama, i njezina šogorica i pok. Miloš Čalić sa suprugom. Isti je svakodnevno iz Čateških toplica odlazio u Zagreb u bolnicu na terapije. Dan prije nestanka rekao im je da je u bolnici sreo sina jednog svog prijatelja iz Novog Sela, koji se preziva Pavlović. Dan nakon toga pokojni je je otišao u bolnicu Zagreb i više se nije vratio. Njegova supruga je odmah pretpostavila da su ga odveli pa se Ivanka Periček otišla raspitati u bolnicu što se dogodilo, a svjedokinja, njezina šogorica i djeca su se vratili u Sisak i odmah sutradan su otišle raspitati se za njega na portirnicu zatvora. Ondje im je portir rekao da se Čalić nalazi u zatvoru. Uzeo je i šteku cigareta koje su mu dale za Miloša Čalića. Nisu tražile da ga osobno vide. Bile su sretne što je uopće živ.

Ubrzo nakon nestanka, a možda već dan od njezinog posjeta zatvoru, saznali su da je ubijen i pronađen u šumi.

Svjedokinja je u svom iskazu izjavila kako se na kraju ispostavilo da se radilo o nekom drugom Čaliću, koji se tada nalazio u zatvoru, no to nije unijeto u zapisnik.

U nastavku dokaznog postupka **pročitani su:**

- zapisnik o uviđaju od 15. listopada;
- zapisnik o vanjskom pregledu od 11. listopada 1991. godine;
- izvještaj KBC Zagreb, Psihijatrijske klinike Medicinskog fakulteta od 10. listopada 1991. godine;
- uvjerenje PU Sisačko-moslavačke od 17. ožujka 1994. godine;
- medicinska dokumentacija KBC Zagreb za pok. Čalić Miloša od 17. rujna 1991. godine;
- izvod iz matične knjige umrlih za pok. Miloša Čalića;
- zapisnik o pretrazi stana i drugih prostorija koje koristi Ivica Mirić od 2. ožujka 2009. godine;
- pismeno pod nazivom „ratni put“;
- potvrde o primitku odličja Ivice Mirića;
- otpusno pismo za opt. Mirića, Medicinskog centra dr. Ivo Pedišić od listopada 1991. godine;
- nalaz i mišljenje balističkog vještaka od 8. srpnja 2009.

Izvršen je **uvid** u fotodokumentaciju očevida i skicu lica mjesta.

Zamjenik ŽDO-a i branitelj nisu imali daljnjih dokaznih prijedloga.

Čitan je **izvod iz kaznene i prekršajne evidencije** za Ivicu Mirića.

Obrana opt. Ivice Mirića

Izjavio je da se od početka ratnih sukoba u okolici Siska priključio 57. brigadi ZNG, koja je bila stacionirana kod Komareva. Ondje je polovinom rujna 1991. ranjen te je završio u bolnici u Sisku. Kada je izlazio iz bolnice po njega su došli Ilija Čakarić, osoba po imenu Blaž, koji je bio dozapovjednik neke postrojbe HOS-a stacionirane u „Jodnom“, a čiji je zapovjednik bio Jadranko Garbin, Štef i još jedna djevojka, i rekli su mu da moraju ići u Zagreb po neko oružje i uniforme. Krenuo je sa njima i došli su u Zagreb kod čovjeka po imenu Mladen Gložinić, koji im je rekao da ima samo crne uniforme, što oni nisu htjeli uzeti.

Nakon toga se sjetio da se u KBC Rebro liječi njegov kum Predrag Pavlović pa su svi zajedno otišli u bolnicu kako bi ga posjetili. Došavši tamo, isti je već bio u krugu bolnice i svi zajedno su sjeli za stol. Tamo im je Predrag Pavlović rekao da se zajedno s njim u bolnici nalazi i Miloš Čalić iz njihovog sela (Novog Sela), kojeg je i sam poznao. Pavlović je rekao za Čalića da je petokolonaš i da je sudjelovao na mnogim skupovima pravoslavaca u Sisku i okolici, a na što ga je optuženi lupao nogom ispod stola pokušavajući mu dati do znanja da to ne govori pred nepoznatim ljudima. Inače, dr. Bamburać, koji je liječio Miloša Čalića, je bio stric Jove Bamburaća, vođe četničkih postrojbi u Klobučaku.

Dok su tako sjedili u krugu bolnice, naišao je Miloš Čalić te ga je optuženi pozvao da sjedne s njima. Rekao je Čaliću da ode u PU Sisak na informativni razgovor i kaže da nema nikakve veze sa četničkim djelatnostima te mu je rekao da mu je to bolje nego bježati, jer će se na taj način vratiti kući, budući da su svi pravoslavci koji su bili solidarni mogli normalno živjeti na tom području.

Čalić je pristao otići s njima u Sisak. Tijekom vožnje Blaž i Štef su provocirali Čalića, ali im je on (optuženi) rekao da prekinu, jer je Čalić njegov susjed.

On (optuženi) je prvi izašao iz kombija, pred Štabom, a ostali su prepratili Čalića do policije. Nije vidio kada su ga predali policiji, budući da je prije izašao iz vozila.

Nazvao je PU kako bi pitao je li Čalić ondje stigao, na što su mu rekli da je došao i da čeka informativni razgovor.

Istaknuo je da nema nikakve veze s njegovom likvidacijom.

Već 13. listopada 1991. po njega je došla vojna policija i privela ga u policijsku postaju gdje su mu krim. tehničari uzeli parafinsku rukavicu, DNK i oduzeli pištolj, dostavili sve to na vještačenje u Zagreb, od kuda se vratio negativan nalaz.

Nakon toga je bio priveden u Zagreb na poligrafsko ispitivanje, kojem je bio podvrgnut i Ilija Čakarić.

Rekao je da su svi koji su se nalazili u kombiju imali pištolje, a on je imao „Zbrojevku“, koja je poslana na vještačenje.

Rekao je da je Ilija Čakarić u ratu bio zadužen za izviđanja i miniranja i da je kod sebe imao minsko eksplozivna sredstva.

Poznato mu je da je Blaž tijekom rata poginuo.

Štef je bio plavi dečko srednje visine.

Nije mu poznato zbog čega ga Ilija Čakarić tereti da je počinitelj kaznenog djela na štetu Miloša Čalića, budući da s njim nije bio ni u kakvom sukobu ili svađi, no poznato mu je da je Čakariću oprošteno ubojstvo jednog Bošnjaka koje je počinio tijekom rata pa smatra da je Čakariću vjerojatno rečeno da će mu navedeno ubojstvo biti oprošteno ukoliko bude teretio njega (opt. Mirića) za predmetno kazneno djelo.

Nije mu jasan razlog straha Predraga Pavlovića prilikom svjedočenja, jer su uvijek bili u dobrim odnosima.

Završni govor zamjenika Županijskog državnog odvjetnika u Sisku

Zastupnik optužbe je istaknuo da smatra da je izvedenim dokazima utvrđeno da je okrivljenik počinio kazneno djelo.

Nespornim dokazom posebice smatra medicinsku dokumentaciju KBC Rebro, u kojoj stoji da je 9. listopada 1991. okrivljenik sa nepoznatim pripadnicima policije odveo oštećenog iz bolnice u Zagrebu, a što su potvrdili i svjedoci Ivanka Periček, Predrag Pavlović i Ilija Čakarić.

Podsjetio je da je Predrag Pavlović bio nazočan trenutku kada je okrivljenik zajedno sa Ilijom Čakarićem i još dvije nepoznate osobe odveo oštećenika iz bolnice i to je vrlo detaljno opisao.

Na iskaz Predraga Pavlovića nadovezao je i iskaz Ilije Čakarića, koji je potvrdio sudjelovanje u odvođenju ošt. Čalića, i koji je rekao da nije išao do mjesta egzekucije, ali je rekao da je čuo rafalni, a zatim i pojedinačni pucanj te da je zaključio da je oštećenik likvidiran.

Budući da je jedino okrivljenik imao automatsku pušku, a da su druga dvojica imali samo kratko naoružanje, zaključio je da je upravo okrivljenik egzekutor.

Okolnost da je Čakarić u svom iskazu govorio kako misli da su na sporedne šumske puteve skrenuli prije Siska, ne smatra bitnom za činjenično utvrđenje smatrajući vjerojatnim da isti nije do kraja obratio pažnju na pravac kretanja automobila.

Smatra i da se iskazi svjedoka po čuvenju, Ivana Vojnić Hajduka i Damjana Ivaniša, uklapaju u ranije navedene iskaze.

Zastupnik optužbe je izjavio da opt. Ivicu Mirića smatra odgovornim za počinjenje kaznenog djela opisanog u optužnici te je predložio Vijeću da ga proglasi krivim i osudi po zakonu.

Međutim, istaknuo je da postoji olakotna okolnost koja bi mogla utjecati na odmjeravanje visine kazne, a odnosi se na vrijeme počinjenja kaznenog djela. Naime, to je bilo vrijeme jedne posebne psihoze koja je vladala na području Siska, građani su bili uznemireni i uplašeni, sa Banovine su svakodnevno stizale potresne slike o masakrima hrvatskog stanovništva, a u neposrednoj blizini Siska bila je i prva crta bojišnice. Takva situacija je sigurno pridonijela smanjenju njegove odgovornosti i kritičnog stava prema vlastitim postupcima.

Završni govor branitelja optuženog Ivice Mirića, odvjetnika Domagoja Rupčića

Rekao je da smatra da nije dokazana odgovornost optuženika te da je jedini dokaz koji tereti njegova branjenika lažan iskaz svjedoka Ilije Čakarića. Zapitao se zbog čega sam Čakarić nije kažnjen gonjen za djelo za koje se tereti optuženika, budući da je svjedok Pavlović u svom iskazu tvrdio da je Čakarić u najmanju ruku aktivno sudjelovao u odvođenju Miloša Čalića iz bolnice u Zagrebu. Dodao je da je iskaz navedenog svjedoka prepun nedosljednosti.

Smatra da je obrana u cijelosti uvjerljiva, vjerodostojna i da ima potvrdu u izvedenim dokazima, budući da su i svjedokinje Ivanka Periček i Nada Volf potvrdile da su imale informaciju da se Miloš Čalić nalazi u pritvoru u Sisku.

Nadalje je naveo da balističko vještačenje jasno ukazuje da prostrijelne rane nisu posljedica rafalne paljbe, što je karakteristično za automatsku pušku, a iz nalaza obdukcije proizlazi da su i rane suprotnog smjera, jedna s lijeva na desnu, druga s desne na lijevu, dok je Čakarić tvrdio da je čuo rafalnu paljbu, a potom dva pojedinačna hica. Dodao je i da se vještak nije mogao očitovati da li se radilo o automatskoj pušci ili nekom kratkom naoružanju.

Predložio je da se njegovog branjenika oslobodi optužbe.

Opt. Ivica Mirić je prihvatio završnu riječ branitelja.

Rješenje Vijeća

Vijeće je riješilo prije završetka glavne rasprave pribaviti podatak od Zatvora u Sisku je li Miloš Čalić u mjesecu listopadu 1991. godine boravio u tom zatvoru.

Zapažanja monitora:

1. *Tijekom glavne rasprave sutkinja je u tri navrata reagirala na upadice iz publike, koje su dolazile od rođakinje oštećenika, za vrijeme iznošenja obrane iskaza okrivljenog.*
2. *Iako je okrivljenik spomenuo imena/nadimke dvije nepoznate osobe (Blaž i Štef), koje su inkriminiranog dana došle u bolnicu po ošt. Čalića, i čak naveo gdje im je bila postrojba i tko im je bio zapovjednik, niti državno odvjetništvo niti sud na raspravi nisu pokušavali utvrditi njihov identitet.*

26. kolovoza 2009. godine – proglašenje presude

Izveštava: Tanja Vukov, Documenta, Zagreb

Prije proglašenja presude, Vijeće je utvrdilo da je od Uprave za zatvorski sustav Zatvora u Sisku dana 25. kolovoza 2009. zaprimljena obavijest da Miloš Čalić nije boravio u pritvoru Zatvora u Sisku u listopadu 1991., već da se u razdoblju od 31. srpnja do 31. listopada 1991. u istom zatvoru nalazio Milan Čalić.

Proglašenje presude

Nakon obavljenog vijećanja i glasovanja Vijeće je donijelo presudu kojom je Ivica Mirić **proglašen krivim** za djelo navedeno u optužnici.

Opt. Ivici Miriću je za kazneno djelo iz čl. 120. st. 1. OKZ RH opisano u optužnici utvrđena kazna zatvora u trajanju od **9 (devet) godina**.

Temeljem čl. 63. st. 1. KZ opt. Miriću u izrečenu kaznu uračunato je vrijeme provedeno u pritvoru od 2. ožujka 2009. pa nadalje.

Temeljem čl. 122. st. 1. KZ opt. Mirić dužan je platiti troškove kaznenog postupka iz čl. 119. st. 2. toč. 1. i 6. ZKP-a, u ukupnom iznosu od 4.600,00 kuna, i to iznos od 600,00 kuna na ime troškova za pristup svjedoka, 1.000,00 kuna na ime troškova medicinskog vještačenja te paušalnu svotu sudu u iznosu od 3.000,00 kuna.

Temeljem čl. 104. st. 3. u vezi čl. 107. st. 2. ZKP-a protiv opt. Ivice Mirića produljen je pritvor iz osnove u čl. 102. st. 4. ZKP.

Zapažanja monitora:

- 1. Prilikom izricanja presude, muškarac koji je sjedio u publici, nezadovoljan izrečenom presudom naglas je protestirao: „E moji Hrvati, ništa nismo naučili iz povijesti“, na što ga je predsjednica Vijeća udaljila iz sudnice. Nedugo zatim i drugi muškarac je prosvjedovao i sam izašao iz sudnice.*